

Bez obalu

Dnes tady máme opět speciální díl, v němž se budeme věnovat tolik skloňovanému zkpalněnému zemnímu plynu LNG, jeho cenám i hrám, které s námi hrají naši politici i zahraniční mocnosti...

„V energetické chudobě žije skoro milion lidí. Počet naroste, otázkou je o kolik“, „Země laciné elektřiny. Rakušané zaplatí za kilowatthodinu polovinu co Češi“, „Přes polovinu Čechů nevěří vládě, nejsou spokojeni s bojem proti růstu cen energií“. Přehled novinových titulků z několika posledních měsíců. Přehled toho, kam až Fialova vláda nechala situaci s energiemi v ČR zajít.

Přístup pětikoaliční vlády k otázce energií nejlépe charakterizují dvě slova – liknavost a chaotičnost. Jak jinak si vysvětlit, že ještě v dubnu premiér o zastropování energií mluvil jako o nesmyslu, jen aby následně v září zjistil, že jeho vlastní ministr je k ničemu a je třeba sestavit speciální expertní tým, který po měsíci přišel s přelomovým stanoviskem, že ceny energií je skutečně třeba zastropovat, a to v situaci, kdy sousední Slovensko mělo dohodnuté ceny ve výši jedné čtvrtiny toho, co Česká republika? Tolik vyzdvihovaná prozápadní orientace v případě řešení energetické krize Fialův kabinet spíše dohnala, než aby mu jakkoliv pomohla. Vláda ODS, TOP09, KDU-ČSL, Pirátů a STANu se od začátku roku nechovala jako vláda svrchovaného státu. Namísto toho stále čekala na zázračné řešení z EU, kde sice levice již přes rok upozorňuje na stoupající ceny elektrické energie a plynu, Komise však zatím selhává při řešení základních příčin této energetické krize a poskytuje členským státům nesmělá doporučení. To v doslova smrtící kombinaci s Fialovou vládou, která se ne a ne k čemukoliv rozhoupat, udělalo z Česka zemí s nejdražší energií v Evropě.

Ministr Síkela v červenci na tiskové konferenci spolu s generálním ředitelem ČEZu Benešem vítězoslavně oznamoval pronajmutí terminálu na zkpalněný plyn v Nizozemsku. Ačkoliv je světově největším dodavatelem LNG Střední východ, asi vás nepřekvapí, že do přístavu Eemshaven nakonec dorazil zkpalněný plyn ze Spojených států. A právě odtud by se měly v budoucnu dodávky plynu do EU v následujících čtyřech letech zdvojnásobit. To jen až budete přemýšlet, proč je prezident Biden místo jednání o míru tolik hrd do nekončícího, drahého zbrojení Ukrajiny, které napomáhá udržovat zemi v konfliktu. Spojené státy si totiž dobře spočítaly, že dlouhodobě mohou na udržování konfliktu na Ukrajině pouze vydělat. A čím déle bude konflikt trvat, tím více bude USA posilovat své obchodní zájmy v Evropě.

Pojďme se podívat na okolnosti, za jakých k nákupu LNG do Česka vlastně došlo. ČEZ totiž nezveřejnil, kolik Američanům za zkpalnělý plyn zaplatil. Důvody jsou v tomto případě zřejmé. Lidé by z toho asi příliš nadšení nebyli. USA totiž do Evropy prodávají zkpalněný plyn vysoko nad cenou. Proto se nyní v Nizozemsku americký plyn obchoduje za 130 eur za MWh, zatímco ještě před konfliktem na Ukrajině byla cena téměř poloviční - 70 eur za MWh. Ameriku za spekulování s cenami kritizoval mimo jiné Francouzský prezident Macron těmito slovy: „V dnešním geopolitickém kontextu se mezi zeměmi, které podporují Ukrajinu, na trhu s plynem vytvářejí dvě kategorie: ti, kteří draze platí, a ti, kteří prodávají za velmi vysoké ceny.“ Hádejte, do které skupiny jako již tradičně spadá Česká republika. Macron dále tvrdí, že Američané umí produkovat plyn levně, a není tedy od nich zrovna „přátelské“ prodávat LNG draze do Evropy. Jenže to by nebyla Fialova vláda, aby neskočila po řešení, které je sice ekonomicky nevýhodné, zdraží energie koncovým zákazníkům, ale hlavní přeci je, že jde o plyn z USA a ne ze zlého Ruska. Cenu svedeme na válku, řekneme, že děláme maximum a ono nám to nějak projde. A že takovouto politikou uvrhneme nově statisíce lidí do energetické chudoby? To hodíme na Babiše. Takhle by se dalo shrnout uvažování stávající vládní garnitury. Zkrátka další majstrštyk Síkely i celého Fialova kabinetu. A komentář premiéra k celé transakci? „Máme zde uzavřený dlouhodobý kontrakt na pět let. Myslím, že toto je dobrý příklad nejen akceschopnosti české vlády a společnosti ČEZ, jejímž prostřednictvím jsme tuto věc realizovali, ale je to především velký příklad evropské spolupráce.“ Ano, americko-evropské spolupráce na projektu, jak dostat na mizinu pokud možno co nejvíce lidí. Podle Martina Pacovského z Pražské plynárenské bude totiž právě Česko kvůli své nevýhodné poloze na trase dodávek LNG jednou z nejohroženějších zemí EU, která bude v plynové krizi ve výsledku závislá na solidaritě ostatních zemí. A cena plynu na našem trhu tomu bude bohužel i v následujících letech odpovídat. Hlavní ale je, že se vládní představitelé plácají po ramenu, jaký skvělý obchod to s Američany děláme.

Ačkoliv česká vláda nepochybně selhává, energetická krize zasáhla ve větší či menší míře všechny členské státy Evropské unie. Podle společnosti Goldman Sachs může typická rodina v EU čelit počátkem příštího roku účtům za energie ve výši 500 eur měsíčně, což představuje nárůst o 200 % oproti roku 2021. Jak se dalo očekávat, prudký nárůst životních nákladů a cen energií má za následek znehodnocení mezd. Tyto trendy prohlubují stávající nerovnosti, a negativně ovlivňují nejchudší a nejzranitelnější vrstvy evropské společnosti. Navzdory strádání, s nímž se potýká široká evropská veřejnost, velké korporace z oblasti energetiky a bankovníctví registrují rekordní zisky a zvyšují výplaty svým akcionářům. Z této energetické krize nebude cesty ven, pokud se tento nepoměr strukturálně nezmění a nebude radikálně řešen.

Nejdůležitějším krokem ven z krize, který ve své frakci v Evropském parlamentu prosazují, je demokratizace energetického sektoru a rozbití oligopolu tzv. Big Energy. Dnešní energetická krize není důsledkem konfliktu na Ukrajině, jak se nám snaží neustále namluvit. Ta krize trvá mnohem déle a je výsledkem desetiletí privatizace a liberalizace. Přijímaná opatření by proto měla usilovat o prolomení neoliberální svěrací kazajky energetického modelu EU, zavedení veřejné kontroly nad odvětvím energetiky a cenotvorbou a zároveň zajištění transparentnosti a odpovědnosti energetických a finančních společností působících na různých energetických trzích.

Jako krok správným směrem proto vnímám ustanovení solidárního příspěvku, tzv. windfall tax, v minimální výši 33 %, aplikovaného na přebytkový zisk společností z odvětví ropy, zemního plynu, uhlí a rafinérií, které přijala i díky tlaku frakce The Left Rada pro energetiku dne 30. září 2022. Tato daň by ovšem měla být vyšší, aby skutečně začalo docházet k narovnávání strukturálních nerovností mezi nejchudšími a nejbohatšími. Levice proto dále navrhuje, aby se daň na přebytkový zisk týkala i velkých korporací z jiných oblastí a nebyla omezena pouze na energetický sektor.

Problematické „politické“ neziskovky

Měsíční výdaje mnoha rodin začaly už v loňském roce kvůli pozdním a neefektivním zásahům vlády v boji s inflací a energetickou krizí mnohdy přesahovat jejich měsíční příjmy. Kdo se v loňském roce příliš omezovat nemusel, jsou ovšem neziskovky. Tedy – abych byla přesná – vybrané neziskovky. A to bych vlastně chtěla říct hned na začátek. Drtivé většiny neziskových organizací, které dělají velmi prospěšnou činnost, si velmi vážím. Jsou založeny na lidech, kteří často na úkor svého volného času dělají neskutečné věci. Pak jsou tu ale prominentní neziskovky, jež se těší velkému mediálnímu, ale hlavně finančnímu zájmu, a dělají de facto aktivistickou politiku. Paradoxem je, že pak ti ostatní na toto doplácí, neboť spousta lidí pak hodí všechny neziskové organizace do jednoho pytle. Mnohé tyto – a budu používat neziskovky v uvozovkách – totiž o finance, ba dokonce často státní a zahraniční, nemají, jak si ukážeme, nouzi.

Když tedy asociální ministr Jurečka mluví o škrtech na nezaměstnaných, jejichž počet bude podle analytiků růst, jeho vládní kolegové o zvýšení DPH, zpoplatněním zdravotnictví, zavedením školného, úplného zrušení slevy na jízdě pro studenty a seniory, překvapuje mě, že nenavrhne úspory ve financování politických neziskovek.

Pojďme si tzv. politické neziskovky nejprve vymezit. Jak jsem už říkala – rozhodně by nebylo dobré brát peníze organizacím, které poskytují zdravotní a sociální služby, vzdělání, nebo smysluplným neziskovkám z oblasti sportu či kultury. Souhrnně tedy těm, které produkují jakoukoliv činnost, která lidem slouží a je ku prospěchu společnosti. Takové však nejsou zdaleka všechny. Máme tu totiž druhou kategorii neziskovek. Tedy těch, u nichž je třeba se ptát, zda slouží jakémukoliv veřejnému zájmu, zda za veřejné peníze nepropagují názory pouze zanedbatelné části populace. Nebo zda jejich existence neslouží pouze k propagaci postojů těch, od kterých jim tečou peníze jak z naší státní kasy, tak i ze zahraničí. I proto navrhovala KSČM již na začátku roku 2020, v době, kdy začínala koronavirová pandemie, aby se podmínky pro udělování státních dotací těmto organizacím výrazně změnily. Napříč politickým spektrem se však pro tento krok nenašla podpora. Naopak – tehdy všichni ostatní křičeli, o jaký útok na neziskový sektor se v době nouzového stavu jedná. Nyní, v době, kdy česká ekonomika krvácí a na peníze se bude sahat kdekomu, se ukazuje, o jak potřebný krok již tehdy, téměř před třemi lety, šlo. Pro pravicovou vládu je ale bohužel snazší kopat do těch, co leží na zemi, než aby přehodnotila financování organizací, které, ač nikým nevolené, de facto dělají politiku, říkají lidem, co si mají myslet, a propagují za veřejné peníze „ten jeden správný názor“. Podpora těchto organizací ze strany státu je ale pouze jednou rovinou problému. Stejným, ne-li větším rizikem, jsou příspěvky na jejich činnost ze zahraničí. Žijeme totiž ve světě, kde platí přísloví "koho chleba jíš, toho píseň zpívej" a kde se peníze nerozdávají jen tak a za každé euro a dolar, který do naší republiky přiteče, musí tyto organizace odvést dobrou práci.

Pojďme se nyní již konkrétně podívat na činnost a financování některých z těchto organizací, kvůli kterým v Česku často chybí prostředky tam, kde by byly třeba.

Evropské hodnoty, Člověk v tísní, Prague Pride, Sorosova progresivistická Open Society Fund Praha, Multikulturní centrum Praha, to je jen několik příkladů organizací propagující ideologie „ismů“. Tyto neziskovky ovlivňují veřejné mínění v lepším případě umělým vnášením témat do veřejného prostoru, v tom horším se ani netají svou nenávistí ke konkrétním politickým stranám. Například když Člověk v tísní udělá volební průzkum na školách a výsledky poté prezentuje stylem „bohužel zvíťazila ta a ta strana“, aby u mladých vytvářela dojem, že je s jejich postoji něco špatně. Tohle prostě nemá být role neziskové organizace. Neziskové organizace, která je placená mimo jiné i z daní voličů stran, proti kterým následně brojí. Problematické je také financování těchto organizací ze zahraničí. Např. u Evropských hodnot je na jejich transparentním účtu patrné, že mezi největší dárce patří dlouhodobě soukromá americká poradenská firma Chemonics International a také nezisková organizace DT Institute, obě se sídlem ve Washingtonu. Dostáváme se tedy do situace, kdy tu máme mediálně velmi viditelnou neziskovou organizaci, jejíž ředitel Janda se chová vyloženě aktivisticky, nazývá prezidenta vlastní republiky vlastizrádcem, vyjadřuje své potěšení ze smrti Alexandrovců, a do toho je jeho organizace a tím pádem i on sám placený z amerických peněz? Mezi další štedré sponzory Evropských hodnot navíc patří také velvyslanectví Kanady a Velké Británie. Příspěvky od zahraničních vlád tvoří také největší část rozpočtu Člověka v tísní. Myslím, že v takovém případě by bylo přinejmenším fér, aby u těchto aktivistických neziskovek bylo transparentní, či zájmy vlastně na našem území hájí. Například v Maďarsku zavedly pro organizace dotované cizími dary jasné označení „organizace financovaná ze zahraničí“. Ani to ovšem nezachrání absurditu celé situace, kdy taková organizace pobírá ročně milionové dotace od státu, jehož nejvyššího ústavního činitele následně nazývá vlastizrádcem, zatím co jí na účet chodí dolary z Washingtonu. Opravdu takové organizace potřebujeme? Nedůvěra veřejnosti v neziskové organizace je právě kvůli těmto negativním případům dlouhodobě vysoká a pohybuje se okolo 60 %.

Jako nejefektivnější řešení se nabízí legislativní vymezení činností, jaké mohou neziskové organizace vykonávat. Současné uspořádání, ve kterém jsou neziskovky samovolně rozhodující o tom, kdo je a není dezinformátor či vlastizrádce, stavěny na stejnou úroveň jako Sborny dobrovolných hasičů, je při nejmenším nešťastná. Jednoznačné odlišení politických neziskovek od těch užitečných by zároveň umožnilo efektivněji cílit státní příspěvky a šetřit třeba na to, aby čím dál víc lidí v budoucím letech nemuselo doma sedět ve svetrech a stát fronty na jídlo v potravinových bankách. **Kateřina Konečná, europoslankyně a předs. ÚV KSČM**

Co média nechtějí říkat?!

Je to jisté. Pravicová vláda přezdívaná jako Pětipes nebo Pětidemoliční už v České republice vládne více než rok. Ostatně se to dalo očekávat, česká pravice se svého koryta nevzdá. Vláda s Piráty je jiným pokračováním vlády s Věci veřejnými z let 2010-2013. Nicméně několik věcí je nutné si připomenout a dále rozvinout. Je zvláštní, jak se vytratila grilovací taktika redaktorů České televize. Ale o níže uvedených věcech si šuškájí běžní lidé

na ulicích, hospodách a řetězových e-mailech a já jako skutečný levicový politik chci vyzvednout jejich hlas, aby byl slyšet a nezánkl ve vřavě klasických médií.

Kdy se někdo zeptá premiéra na to, jak to bylo s milionovými dotacemi pro jeho neziskovou organizaci CDK, které tam přitekly za různé žvásty? Kdy se ho někdo zeptá, jak to bylo a je s teplým místečkem pro jeho synka, které ony žvásty produkuje? Proč se Petra Fialy nikdo nezeptá na jeho „kámoše“ z Řeporyjí Novotného, který je starosta za ODS, přestože je několikrát trestně stíhaný a dokonce je dvakrát odsouzený? Proč si Česká televize nebo Český rozhlas, které si „téměř“ všichni platíme za objektivní zpravodajství, nepozve ministra spravedlnosti, profláknutého don Pabla Blažka a nezeptá se ho na jeho trestní stíhání v řadě kauz? Budou se veřejnoprávní média ptát ministra sociálních věcí, bývalého ministra zemědělství, Mariána Jurečky, na jeho obří střet zájmů, když žádal a přijímal dotace jako ministr zemědělství pro svoji firmu, kterou posléze rychle přepsal na svoji ženu? Zloděj křičel, chytte zloděje, když pranýřoval Andreje Babiše! Proč si Česká televize nepozve ministra financí Zbyňka Stanjuru, který je svým technickým vzděláním zcela jistě typickým odborníkem na oblast financí a nezeptá se ho na to, jak to bylo, když v roli primátora Opavy získával dotace pro firmu Eskon, ve které měl třetinový podíl? Kdy začnou veřejnoprávní novináři pátrat, zda noví vládní činitelé mají patřičné vzdělání a někde neopsali diplomku nebo zda v ní špatně necitovali? Kdy začne ten veřejnoprávní hon hlídacích psů české demokracie? Nebo se nic dít nebude? Bude ticho po pěšině? Asi ano, protože veřejnoprávní média jsou ovládána lidmi z pravicové politické sféry a jedna ruka ani nikdy netleská.

Tím ale nekončíme. Kdy se začnou prověřovat „špinavé“ peníze, které přistály na účtech hnutí STAN, kterému šéfuje ministr vnitra Vít Rakušan? Co se bude dít kolem korupční kauzy Dozimetr, kde se rozkrádal Dopravní podnik hlavního města Prahy za účasti Petra Hlubočka z hnutí STAN? Začnou to orgány činné v trestním řízení nějak více řešit? Celé to vypadá, že se to nechává vyhnít. Vždyť šéfem vnitra je sám Vítek Rakušan následovník Petra Gazdíka, který se nestyděl být v kontaktu s obchodním partnerem Radovana Krejčíře. Kdo koho kryje? A co teprve brněnská chobotnice ohledně podivného nákupu bytů, do kterého je rovněž zapleteno mnoho vlivných pravicových politiků. Je to náhoda, že k tomu nic moc neříká ministr spravedlnosti don Pablo Blažek, Brňák. Co na to premiér, Petr Fialevič Fialenko, taky Brňák. Nebo dnes po vzoru J. F. Kenedyho také Kyjevan? No a co Piráti, zdánlivě protikorupční strana ve zkorumpované vládě. Ti raději mlčí, protože by přišli o své šolichy pro své soudruhy politické náměstky. Korupce jen kvete a média, včetně České televize raději mlčí. Že by snad korupce zasahovala i tam? Je to celé prapodivné, ale rovněž do očí bijící, co vše si současná Pětipisí vláda dovoluje – rozkrádat veřejné rozpočty.

Co je tedy horší? 100 dezinformátorů, kteří jsou často nazýváni dezoláti nebo skupinka korupčníků přísátých na ten či onen veřejný rozpočet. Odpovězte si sami, ale podle mě jsou nebezpečnější právě ti, co rozbíjejí řád a rozkrádají veřejné statky. Právě proto, že ničí kontrolní pravidla pro fungování státu. **Jan Klán**

Aktuality - facebook

Co nás čeká

Měl jsem takový obyčejný plán, popřát svým nejbližším, známým a spolupracovníkům vše nejlepší do roku 2023, a tak jsem nechystal nic zvláštního, jen připomínal to nejzásadnější, že oslava Vánoc a konce roku je neodmyslitelně spojena se zimním slunovratem, a tedy i s novým začátkem, a všechny další oslavy se na tento základní impuls jen postupně spíše nábožensky nebo ideologicky naroubovaly. Ovšem odpovědi po přání většinou končily tím, abych sdělil nějakou svou vizi pro nadcházející rok. Pokud bylo přání telefonické, snažil jsem se podle svých informací a znalostí nastínit, co se může stát, v ostatních případech jsem slíbil, že něco napíšu. A sliby se mají plnit, tak prosím, zde je pár poznámek.

Nejprve tedy jaký je současný stav. Svět je rozdělen, není bipolarní a už vůbec ne takový, že by jeden stát byl schopen svou vůli vnutit komukoliv. Vzpomeňte na výprask NATO v Afghánistánu po 20 letech okupace. Jsou jasná tři centra moci, a to jednak USA se svými evropskými satelity, které zahrnují necelou miliardu obyvatel planety, ale přes krizi, kterou procházejí, stále tvoří významný podíl světového hospodářství a pro nedostatek vlastních surovin jsou ochotny vést válku kdekoliv. Dále to je ČLR s cca 1,4 mld. obyvatel, která sice také nemá dostatek surovin na vlastním území, ale po celou dobu svého ohromujícího ekonomického rozvoje si je zabezpečila nejen nákupem, ale i investicemi po celém světě, zejména v Africe ale i v Asii a Evropě. A má dnes nejsilnější ekonomiku světa právě proto, že je nezádlužená, naopak je v pozici věřitele, a to i u USA. Přes devastující 90. léta zůstává třetím centrem Ruská federace s necelými 150 mil. obyvateli, která má dostatek surovin, je schopna technologicky rozvíjet všechny obory a čelí právě pro své surovinové bohatství silnému tlaku těch, kteří suroviny chtějí a potřebují.

Tlak je jak politický, tak ekonomický téměř odevšad, ale i vojenský, který je ovšem jen od těch, kteří si myslí, že místo obchodu budou hrozit silou, případně přímo vojensky zasahovat. Česká republika, žel, je jako součást EU a NATO navíc se současnou sluhovskou vládou součástí toho bezvýznamného satelitu USA, o kterém se rozhoduje, resp. který plní cizí příkazy, tu a tam je za ně pochválena, aby měli držitelé moci argumenty pro konzumenty, že tak to má být, tak je to dobře. EU promarnila svou šanci stát se čtvrtým pevným bodem multipolárního světa, když neformulovala svůj zájem a smířila se s falešnou tezí o euroatlantické civilizaci.

Proto je zajímavější, že se tvoří čtvrtý a pátý pevný bod moci, a to je zejména muslimský, nikoliv pouze arabský, svět, který dnes vyjadřuje své zájmy zejména nároky Turecka či společnými nároky států OPEC. Vidíme to na silné pozici SAE, Kataru, ale i dalších států, včetně Íránu, když jejich spolupráce byla dříve spíš nepravděpodobná. A protože spolupráce začala, vyrostl i význam těchto států. Čtvrtá pozice je dána silnější ekonomikou proti Indii, která přes jasný lidský potenciál nemá pozici současných největších dodavatelů ropy a plynu. Ale Indie právě pro svůj lidský potenciál a schopnost spolupráce se rýsuje jako pátý nepominutelný hráč světové politiky. Otázkou zůstává, jak se v nejbližší době vyvine situace v Brazílii a v silných afrických zemích a jak do světové politiky promluví nejen Jihoafrická republika, ale další ekonomicky nepominutelné země právě Afriky.

Když si vezmu do úvahy, že spolupráce v rámci BRIX (Brazílie, Ruska, Indie, Číny a JAR) funguje, a to nejen na ekonomické úrovni, ale i na politické, což se ověřilo při hlasování o rezoluci OSN o Ruské speciální vojenské operaci na Ukrajině, kdy státy BRIX, resp. Šanghaiské organizace pro spolupráci nehlasovaly pro rezoluci a pokud nebyly proti, tak se zdržely hlasování, rýsuje se nám tady určitý základ nového vícepolárního světa, kde se tzv. západní svobodný svět, tedy USA a jeho satelity, ocitne v tlaku těch, kteří si nebudou chtít dát mluvit do svých zájmů. A vrátí nejen USA, ale také svým bývalým kolonizátorům letité ponižování a vykrádání přírodního bohatství a budou formulovat vlastní politické, ekonomické a společenské zájmy. Tyto státy vidí, že se suroviny, o které je v minulosti kolonizátoři připravili a založili na tom své bohatství, dnes ukazují jako základní podmínka pro uchování vlastní suverenity. Proto také budou

spolupracovat s těmi, kteří jsou ochotni se o suroviny rozdělit za cenu akceptovatelnou, nikoli za ceny, které jsou dál vykrádáním ekonomiky. Nás čeká prezidentská volba, ta podle kandidátů, kteří nám zbyli, je také bloková. Žel, na jedné straně jsou návrhy podporované pětikoalicí, tedy Diviš, Fischer, Hilšer, Nerudová a Pavel. Proti nim stojí kandidáti, kteří tvoří alternativu, tedy Babiš, Bašta, Štředula a Zima. Myslím, že pokud máme výhrady k současné politice pětikoalice, je nutné vybírat z alternativních kandidátů, kteří jsou schopni formulovat skutečný národní zájem, neklanět se Bruselu nebo za oceánem, ale bojovat za vlastní lidi doma. Dávejte si pozor na to, kdo přikyvuje vládě a prodává nás ještě víc než v devadesátých letech v privatizaci, kdo by provedl měnu suchou cestou přijetím eura a ztratil další nástroj na řízení hospodářství, tedy měnovou politiku. Kdo mluví o tom, za co by utrácel Vaše daně, které platíme nejen z příjmu, ale všichni při každém nákupu ve spotřební dani nebo DPH. Jestli to je ve prospěch nás plátců daní nebo ve prospěch cizích účtů tady i v zahraničí.

Češi byli a stále jsou nezápadnější slovenský národ, vždy jsme byli ve středu Evropy a naše šance na úspěch a prosperitu byla dána tím, jak jsme byli schopni se bránit tlakům sousedů, abychom na ně pracovali, jak jsme byli schopni formulovat vlastní zájem a spolupracovat s těmi, se kterými jsme si jako Slované blízcí na severu, východě i jihu. Na to nesmíme zapomínat, i když nás budou chtít přes náš nádherný, melodický jazyk označit za součást západní civilizace, za Kelty či jinak nesmyslně.

Rok 2023 bude rokem bojů o charakter naší země. Buď si necháme vnutit sluhovský postoj současné pětikoaliční vlády, nebo zvedneme hlavu a budeme chránit svou identitu a suverenitu rozhodováním. Nebude to lehký rok. **Vojtěch Filip**

PÍŠETE NÁM Občanské FORUM .

Jsem "MRTVÁ" mezi živými a nebo ŽIVÁ mezi "mrtvými" ???

Je po Vánocích a je tu nový rok, který bude opět přetřít občanskou pravdoláskovou nenávistí, avšak láskou k dobovačným válkám USA, NATO paktu. Dál nás bude naše militantní vláda, plná nacionalistické nenávisti k Rusku, zadlužovat u naší německé vrchnosti a svádět to na Putina a na Babiše. Dál nám bude vládnout vláda slaboduchých válečných štváčů. Je to poprvé ve svém 70. letém životě, co jsem vůbec nesledovala o vánočních svátcích televizi, všechny ty pohádky pro dospělá a ani mě nezajímaly, světe div se, proslový našich militantních, ubohých politických potentátů, od korouhvičky pana presidenta Zemana, přes naši ubohou paní předsedkyni česko-ukrajinského parlamentu Pekarovou Adamovou a už vůbec mě nezajímaly projevy k českému národu od Tchajwance Vystrčila. Jedině rodina, děti, vnoučata, mi zpřijemnila ty smutné svátky vánoční. Dva dny mi hořelo doma Betlémské světlo, avšak světlo mého života ve mně jakoby zhaslo. To světlo ve mně uhasil náš sobecký a zlodějský režim slaboduchých, naše militantní vláda, tolik západním agresorům a diktátorům podlézavá, nenávisti plná a také naše s e p a r a - t i s t i c k á " rádoby umělecká elita, pátá kolona vlády. Ti všichni ve mně uhasili světlo života, světlo naděje v lepší budoucnost světa.

Po nejednom zákazu, sdělovat své názory veřejně, které jsem obdržela, v souladu se západní demokracií, od těch našich pravdoláskových vládních dezinformátorů, cenzorů, mně zbyla jediná volba. A tou volbou je publikování mých názorů v NAŠÍ PRAVDĚ a ve SVOBODĚ, za což oběma redakcím děkuji. Tam nacházím právo na svobodu slova, kterou mi současný režim, v rozporu se svým tvrzením, odírá.

Kromě války není nic horšího, než je vláda militantů, "pravdoláskových" farizejů, cenzorů, kteří o sobě prohlašují, že jsou nezávislí demokraté a přitom se k lidem svého národa chovají jako praví diktátoři. Ze svých občanů dělají bezmocné, bezprizorné ovce a jezdí se klanět a přijímat direktiva k německé a americké vrchnosti, s historií těch nejhorších zločinců. Snad ve mně ještě doutná jiskřička naděje, že se naše země, celý svět, zbaví těch západních světovládů, s drogami narušenými mozky, kteří chtějí " všem nakopat p...." jak o sobě hrdě prohlašují a svět, lidstvo, jim v tom nikterak nebrání. Já však budu vždy, svým byt' neprofesionálním psaním, bojovat proti takovým, svět ohrožujícím, západním i našim d e z o l á t ů m .

PS . Přejí všem lidem dobré vůle, všem pacifistům, klidný nový rok prožitý ve zdraví a v míru, ať se vám vše daří. Eva Dolejšová

Celé vánoční svátky jsem četla knihy od Tuvia Tenenboma. Díky nim jsem si svátky hezky užila. Co může být lepšího než doplnit si vědomosti? Díky nim vím pravdu o tom, co se skutečně ve světě děje a to daleko více než vědí běžní občané, ohlupovaní povinným, prolhaným, západním mainstreamem. Dnes otevřu PL a vidím zprávu o nepokojích migrantů v Německu, o jejich rachejtlových útocích. Obdržela jsem od PL ban, náhubek, takže se n e s m í m do 1 . 2 . 2023, účastnit diskusí na PL i když oni tvrdí, po mém protestu, že mi žádný ban nedali. ---- Jsem v púlce knihy T T - " Čau uprchlíci " a díky tomu do toho problému víc vidím, než kdybych byla informovaná pouze tím naším lživým mainstreamem. Jak dlouho to ještě potrvá, než lidstvo přijde k rozumu??? Toť otázka dnes zásadnější než ta BÝT či NEBÝT. Dnes je lepší nebýt, než být prozápadní, militantní p r e v í t .

ED

Němci považují Česko za jednoho z nejméně sympatických sousedů V průzkumu institutu YouGov pro agenturu DPA skončilo se třemi procenty až na děleném předposledním místě, za ním byla už jen Belgie se dvěma procenty.

Nejraději z devíti sousedních států mají Němci podle průzkumu Rakousko (22 %), následované Nizozemskem (17 %) a Dánskem (13%). Francii a Švýcarsko za nejsympatičtější považuje shodně 10 % dotázaných. Až za nimi jsou s odstupem Česko, Polsko a Lucembursko se 3 %. Výrazně oblíbenější je přitom ČR u německých mužů (4 %) a také v oblastech bývalého východního Německa (šest procent) než u žen a na západě země (shodně dvě procenta). Průzkumu se mezi 7. a 12. 12. loňského roku zúčastnilo 2048 Němců starších 18 let. Část z nich na otázku žádnou ze sousedních zemí nevybrala.

V Německu loni výrazně klesla důvěra v politické instituce. Například sociálnědemokratickému kancléři Olafu Scholzovi věří jen každý třetí německý občan, což je o 24 % méně než před rokem, vyplývá z průzkumu Trendbarometer institutu Forsa pro televizi RTL a n-tv.proti roku 2021 klesla také důvěra ve všech dalších devět politických institucí, na které se autoři průzkumu ptali. Důvěra ve spolkovou vládu spadla o 22 % na 34 %. Nejvyšší důvěře, třiašedesátiprocentní, se těší spolkový prezident Frank-Walter Steinmeier, ale i ten oproti předchozímu roku ztratil 12 % bodů. Nejmenší důvěru mají Němci v politické strany. Věří jim 17 % občanů, přičemž před rokem to bylo o sedm % více. Z průzkumu rovněž vyplynulo, že obyvatelé nových spolkových zemí, které vznikly po zániku Německé demokratické republiky v roce 1990, věří politickým institucím méně než lidé ze starých, tedy západních, spolkových zemí. Největší je rozdíl u důvěry v prezidenta, která činí na východě 53 % a na západě 65 %.

Iportal24
ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

E-mail:ov.kladno@kscm.cz. WEB://http://kladno.kscm.cz **MIČ 47 437**

Nevyžádané příspěvky se nevrací